

[Kyed.]

at i den sidste af de 10 Perioder, i hvilke Smørprisen paa det udenlandske Marked ligger højt, er Hjemmeforbruget mindre end i de Perioder, hvor Smørprisen paa det udenlandske Marked laa lavere til Trods for Smørafgifternes Regulering af Hjemmemarkedets Pris. Nej, vil man finde Aarsagerne til Overfyldningen af det udenlandske Marked og Nedgangen i Overprisen paa det danske Smør, maa man søge dem 2 Steder. Den ene Aarsag er den, at vi efter Nytaar paa det udenlandske Marked mødte en Tilførsel af Smør fra de engelske Kolonier i et Omfang, som man aldrig havde drømt om, og den anden er den, at vi paa nogle af de andre Markeder mødte en delvis eller hel Aftukning for vor Smørekspport, hvilket tvang Danmark til at overføre mere Smør til England end ellers. Disse to Ting, men navnlig Ekspporten fra oversøiske Lande til England, er Aarsagerne til det her nævnte Forhold.

Jeg tror, det er for stor en Opgave, den højtærede Minister stiller sig, hvis han tror, man saadan uden videre ved Hjælp af en Lov som denne skulde kunne regulere Tilførselen til udenlandske Markeder og regulere Overprisen for det danske Smør paa det engelske Marked. Det lader sig selvsagt ikke gøre.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde dernæst, at Priserne inklusive Afgiften ikke kan sættes højere end de Priser, vi i Øjeblikket opererer med, og som er angivet i Lovforslaget, for, sagde det ærede Medlem, Forbrugerne hverken vil eller kan betale mere. Se, andre Erhverv har nu aldrig spurgt Landbruget, hvad det vilde eller kunde give for de Varer, det har Brug for; det er altid blevet os dikteret, hvad vi skulde betale. Men saa snart Landbruget staaer over for andre Erhverv som Sælger, saa maa det staa med Hatten i Haanden og spørge: Hvad kunde I tænke Jer at betale? Hvad vil I betale? Og denne Holdning fører den ærede Ordfører for Socialdemokraterne over paa Margarinen: den skal der ikke tales om fra anden Side her i Salen, det er at spille Tiden. Men maa jeg spørge: Er det nu ikke et ret vigtigt Spørgsmaal? Jeg synes, at Tiden i denne Sal spildes paa saa meget mindre vigtigt. Oven i Købet er Tiden jo begrænset, saa

det ærede Medlem behøver saamænd ikke at have nogen Omsorg for den; Taletidens Overholdelse skal den højtærede Formand nok sørge for.

Naar det gælder Fodtøj eller Klæder, eller naar det gælder Boliger, eller hvad man ellers har Brug for af Nødvendighedsartikler, saa spørger man ikke Landbruget eller andre: Hvad kunde I tænke Jer at betale? Hvad kan I betale? Nej, man siger: Saa og saa meget skal I betale! Og man har ikke to Priser, en for Smaakaarsfolk og en anden for de mere velhavende, naar det gælder om at bygge eller spinde eller lave det ene eller det andet. Tværtimod har jo Flertalspartierne her i Salen været med til at gennemføre Toldforhøjelser, der har fordyret Nødvendighedsartikler paa flere Omraader for hele Befolkningen uanset Folks Indtægter. Det er altsaa en ensidig Tale, der nu føres fra den Side.

Men jeg forstaaer det godt; det er en vanskelig Stilling, Landbrugsministeren og Flertalspartierne er i. De vil gerne fremlægge og ogsaa have gennemført et Forslag, der tager Sigte paa at skulle være en betydelig Støtte for Landbruget, men det skal være af et saadant Indhold, at det ikke, som den højtærede Minister har udtrykt sig ved en tidligere Lejlighed, generer Forbrugerne. Men man kan nu ikke varetage begge Dele paa een Gang; man kan ikke baade skaffe Landbruget rentable Priser og samtidig skaffe ualmindelig billige Priser for dem, der skal betale.

Vi for vort Vedkommende maa sige, at dette Lovforslag indeholder Bestemmelser, som vi ikke kan tiltræde. Vi mener, at under de Forhandlinger, der nu skal føres i det Udvalg, der maa blive nedsat, maa det tages under Overvejelse, om Lovforslaget skal tilsigte at være et Lovforslag om rimelige Vilkaar for Produktionens Levering til Hjemmemarkedet, eller det skal tage Sigte paa det, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen gav Udtryk for. Her kommer man ogsaa til at tage i Betragtning, at Produktionen næppe kan være tjent med, at dens Opgave bl. a. skal være at levere Smør til Hjemmemarkedet til tabgivende Priser, det være sig til Hospitaler eller andre. Den sociale Forsorg, der herigennem tilsigtes i Lovforslaget, maa virke-